

Geert Moek, Timothy Schipper en Martijn Brander (vlnr), de organisatie van het Smaakmakers Festival. FOTO: GERRIT BOER

Smaakmakers Festival in De Wijk wordt nog groter

ROELIEN ROOS

DE WIJK Alles klopte aan het Smaakmakers Festival, vorig jaar. De nieuwe locatie, het mooie weer, de combinatie van muziek en eten, de grote toeloop van bezoekers.

Dus wat doe je dan als organisatie als je voor een nieuwe editie staat? Zorgen dat het nog beter wordt. Of het aan de nieuwe locatie aan de Commissieweg ligt, die boer Schoonvelde beschikbaar heeft gesteld, of aan de publiciteit, of een optelsom daarvan, de bestuursleden weten het niet. Feit is wel dat het Smaakmakers Festival langzamerhand van een lokaal evenement naar een festival met regionale uitstraling groeit. „Normaal gesproken kennen we bijna iedereen als we rondlopen, vorig jaar kenden we zestig procent van de bezoekers niet”, weet bestuurslid Martijn Brander nog. Het veranderde niets aan de gemoedelijke sfeer. Het was als elk jaar, samen aan lange tafels genieten van elkaars gezelschap, muziek en lekker eten.

Veel argeloze bezoekers stelden vragen. Is er echt geen entree, kunnen we echt gratis parkeren? Jazeker, en dat blijft zo als het aan de heren ligt. „We willen zeker geen entree heffen, dan krijg je een heel ander festival”, zegt Geert Moek. „We willen het toegankelijk houden”, vult Brander aan. Dat kan omdat er, nog meer dan voorgaande jaren, is geïnvesteerd in lokale betrokken en steun is gevraagd van sponsors. Daarnaast is een start gemaakt met 'Vrienden van Smaakmakers Festival'. De negen bestuursleden merkten dat sommige bezoekers het fijn vinden iets terug te doen, deze mensen kunnen zich voor 25 euro aansluiten bij de Vrienden.

Komend weekend is het weer zover, op dezelfde locatie als vorig jaar. Boer Schoonvelde heeft naast de wilde bloemenmix zelfs een rij zonnebloemen geplant dit jaar voor een nog knussere setting. De organisatie staat dit jaar beter voorbereid aan de start en zoals gezegd, aan alle knoppen is gedraaid. Te beginnen met de foodtrucks. Dat zijn er nu 25, twintig procent meer dan vorig jaar. „Een mooie mix van keukens, nog meer culinair genieten”, belooft Martijn Brander.

Timothy Schipper, van de muziekcommissie, heeft er ook in het muzikale programma een schepje bovenop gedaan. Zo heeft

hij countryzangeres Dolce weten te strikken. Ze staat binnenkort in het voorprogramma van Miss Montreal en vorig jaar dook ze, vanuit Het Gooi, op op het talentenpodium in De Wijk.

Verder komt de vader van Tim Knol langs met zijn Oldtime stringband. „Dat is bluegrass, dat past goed bij zo'n festival met eten”, vindt Schipper. Zaterdagavond staat Papaformigas gepland, de band die er twee jaar aan de Reest voor zorgde dat een wat verregend festival toch nog een feestje werd. „We nodigen bands maximaal twee keer uit, dus ze mogen nog een keer komen.”

De speeltuinsessies komen ook terug, belangstellenden kunnen zich inschrijven voor een song of een instrumentale bijdrage. Deze kwamen vorig jaar voort uit de jamsessies in De Wijk, die

‘Een mooie mix van keukens en nog meer culinair genieten’

nog steeds, en met succes, worden gehouden. „Ook daar wordt de aanloop regionaler. Het is ook mooi om te zien dat de drempel om mee te doen steeds lager wordt”, aldus Schipper. Ook doet een aantal blazers van muziekvereniging Apollo zaterdag iets speciaals, een onderdeel dat saxofonist Arno onder zijn hoede heeft genomen. Nik Nik Ipenburg, een singer-songwriter uit Borger, krijgt voor de tweede keer een podium, hij trapt zaterdag af.

Zondag speelt onder andere de achtkoppige Zwolse funkihiphopband Chef Defect, een „echte festivalband”.

Ook de kinderactiviteiten zijn uitgebreid en het strobaleenhoekje ver ontgroeid. Mark, bestuurslid en leerkracht op obs De Horst regelt een megamodderkeuken voor kinderen van 2 tot 12. Daarnaast komt Vera Vos langs met haar verfloket. Kinderen kunnen met haar werken aan een eigen entreepoort, die dan tijdens de editie van 2025 op het eigen kinderterrein komt te staan. Verder is er een mini-kindertheater met verhalenvertellers.

Het Smaakmakers Festival is zaterdag 14 september van 14.00 tot 22.00 uur en zondag 15 september van 13.00 tot 20.00 uur. Meer informatie: www.smaakmakersfestival.nl.

INTERVIEW | VRAGEN OP VRIJDAG

Van misdienaar naar priester en van vicaris-generaal naar diocesaan-administrator. Pastoor Peter Wellen (57) uit Hoogeveen vervangt voor de tweede keer in zijn 25-jarige loopbaan tijdelijk de bisschop van het bisdom Groningen-Leeuwarden. Een pittige klus.

‘De enige mijter ooit in huis was van Sinterklaas’

HENRIËTTE MEPELINK

Een ferme handdruk, een gulle glimlach en twinkelende ogen bij binnenkomst. In de pastorie naast de Rooms-Katholieke kerk in het centrum van Hoogeveen staan op verschillende plekken Mariabeeldjes en in de kasten staan tientallen lijsten met foto's van dierbaren. De zachte gloed van de lampen verlicht de kamer, de houten vloer kraakt wanneer Wellen zijn stoel naar achteren schuift om aan tafel te gaan zitten. Met een flinke pot heet water en thee naast zich, met daarbij een dikke plak cake, is de pastoor klaar voor zijn vloed van woorden.

Een ding is zeker: Wellen kijkt uit naar zijn nieuwe taak. Wel valt het vertrek van bisschop Ron van den Hout, die naar Roermond is gegaan, hem zwaar.

„Niet alleen bij mij. Het was echt een schok voor het bisdom. We zaten eerst met de handen in het haar. Hij was nog druk bezig met allerlei beleidsplannen die hij nu niet kan afronden. Het is eigenlijk te snel, hij is maar 7 jaar bisschop geweest van dit bisdom, maar het is zoals het moet zijn.”

De bisschop kiest hier zelf niet voor, legt Wellens uit. Dat doet Rome. En dus moest er een interim-bestuurder worden gekozen, volgens de regels uit eigen gelederen. De stemmen voor de pastoor uit Hoogeveen waren unaniem. „Een hele eer, want dan krijg je het vertrouwen.”

Een drukke periode breekt voor hem aan. Naast de verantwoordelijkheden voor zijn parochie, het waarnemend pastoraat van de St. Franciscusparochie te Assen, Roden en Zuidlaren en de Emmaüsparochie in de Noordoostpolder, heeft hij nog een bestuurlijke verantwoordelijkheid voor de provincies van Groningen en Drenthe.

Waar komt u 'weg'?
„Drenthe! Uit Emmer-Compascuum. Mijn vader

Paspoort

Naam: Peter Wellen

Leeftijd: 57 jaar

Carrière: pastoor van de Heilige Drie-eenheid in Beilen, Hoogeveen en Meppel en sinds 2006 vicaris van de vicariaten Groningen en Drenthe en sinds 2011 vicaris-generaal, nu diocesaan administrator van bisdom Groningen-Leeuwarden.

en moeder wonen nog steeds op dezelfde plek en als het meezit zijn ze volgend jaar 60 jaar getrouwd. Ik ben ontzettend dankbaar dat ze nog bij mij zijn.”

Hoe belangrijk is het werk voor u?

„Heel belangrijk. Het is mijn roeping. Het klinkt cliché, maar mijn werk is ook mijn hobby. Soms is het lastig om een goede balans tussen werk en privé te vinden, want ik heb geen 9-tot-5-baan. Als ik meer dan 40 uur per week draai, vind ik dat niet erg. Als het te veel wordt, blok ik mijn agenda en ga ik even met de benen omhoog. Ook is het afwisselend. Gisteren was ik, op mijn vrije dag, de hele dag in Groningen, vandaag heb ik samen met mijn eigen hulp de hele dag geholpen bij mijn ouders in Emmer-Compascuum.”

Bent u weleens vrij?

„Ik heb geen vrije weekenden. Deze bundel ik in een tweetal kleine vakanties, een week na kerst en een week na Pasen en daarnaast heb ik in de zomer nog drie weken vrij. Vaak wordt er gezegd door vrienden: denk je wel aan jezelf? Ik zeg dan dat ze mij daarbij kunnen helpen door even wat leuks met mij te doen. Dat gebeurt ook. Voor mijn jubileum vorig jaar heb ik geld gekregen om een elektrische fiets te kopen. Die heb ik aangeschaft en ik ga nu vaak op pad. Ook ga ik graag naar het theater en ben ik straks weer druk met mijn vitrinekasten vol kerststalsetjes. Die spaar ik en ik heb er honderden. Kerst is mijn favoriete tijd van het jaar.”

Pastoor, vicaris-generaal en nu ook diocesaan-administrator. Valt dat te combineren en zo ja, hoe gaat u dat doen?

„Het is goed om eerst uit te leggen dat de functie van vicaris-generaal is komen te vervallen vanaf het moment dat bisschop Van den Hout op de zetel van Roermond is

Pastoor Peter Wellen. FOTO'S MARCEL JURIAN DE JONG

gaan zitten. Deze functie is namelijk aan de bisschop gebonden. Iedere bisschop kiest zijn eigen vicaris-generaal en vicaris. Ik werk voor 50 procent als pastoor voor de parochie Heilige Drie-eenheid (Beilen, Hoo-geveen en Meppel, red.) en voor 50 procent als vicaris-generaal voor het bisdom Groningen-Leeuwarden.

Wat houden die functies eigenlijk in?
„Als vicaris-generaal draag je medeverantwoordelijkheid over het bestuur van het bisdom. Daarnaast vervang je de bisschop waar nodig. Echt een bestuurlijke functie, die ik goed kan combineren met mijn werk

als pastoor. De functie van diocesaan-administrator erbij lukt ook, maar wel mede dankzij de hulp van de staf van het bisdom, van het Kathedraal Kapittel en mijn directe collega, priester César Cortés. Hij moet mij waarschijnlijk vaker vervangen in de parochie zolang ik de taken van de bisschop waarneem. Dat is ook overlegd. Ook familie en vrienden heb ik ingelicht. Het wordt de komende tijd druk, dus ze weten dat ik misschien wat minder tijd voor ze heb.”

En dan nu de prangende vraag: wilt u bisschop worden?
„Die vraag krijg ik veel. En het antwoord is

nee. Ik hoef geen bisschop te worden. Ik ben wel eens genoemd als een mogelijke kandidaat, maar ik verwacht sowieso niet dat ik het word. Gelukkig maar. Ik geniet van mijn werk als pastoor en ik zou dat niet graag willen missen. Als pastoor heb je echt een thuis binnen je parochie en sta je voor mijn gevoel veel meer midden in de gemeenschap dan wanneer je bisschop bent. Ik bid heel hard dat de Heilige Geest snel de kant op waait richting een goede kandidaat voor de taak van bisschop van Groningen-Leeuwarden, maar zeker niet mijn kant op. Dat wil niet zeggen dat ik niet geniet van de pareltjes die bij de taak van diocesaan-administrator

“ HET KLINKT CLICHÉ, MAAR MIJN WERK IS OOK MIJN HOBBY

horen. Zo ga ik in april mee met de landelijke bedevaart naar Rome, om mogelijk voor de tweede keer paus Franciscus te ontmoeten.”

En stel nou dat u wel als bisschop wordt aangewezen. Wat dan?
„Dan is dát mijn roeping. Want als de keus op jou valt, dan moet je met sterke argumenten komen om de taak niet op je te nemen. Dus als het zo is: de enige mijter die ik tot nu toe in huis had, was de mijter van Sinterklaas. Misschien komt daar te zijner tijd wel eentje bij, maar dat zien we dan wel weer.”

Wat weet u nu dat u graag eerder had willen weten?
„Heel afgezaagd, maar eigenlijk niks. Ik ben dankbaar voor wat er op mijn pad komt. Ik had ook niet eerder priester willen zijn. Als ik het leven opnieuw zou mogen doen, zou ik dat op dezelfde manier doen. Ik heb namelijk eerst tien jaar bij kantoor- en projectmeubelbedrijf Emmein BV in Emmen gewerkt en dat was erg waardevol en leerzaam. Ook heb ik in die tijd mijn priesteropleiding kunnen doen. Dat was pittig, maar erg mooi. Daarna heb ik in alle parochies met veel plezier gewerkt. Ik ben een dankbaar mens.”

Wat zou u doen als u nog een dag te leven had?
„Ik zou dan iets organiseren met al mijn dierbaren om mij heen. Ik wil dan een feest vieren met elkaar. En ik wil het gezellig laten zijn, ook al weet je dan dat het daarna moeilijk wordt. Dat komt daarna dan wel. Het hoeft dus niet iets kerkelijks te zijn. Ik zou vooral graag zien dat er grote zorg en bijstand voor mijn ouders is. Zij zijn mijn rotsen in de branding. Ik weet nog wel dat ik in 2006 werd gevraagd voor de functie van vicaris. Ik was nog geen 40 en ik had twee dagen bedenktijd. Ik mocht er met niemand over praten, behalve met mijn vader en mijn moeder. Ik besprak het met ze en zei dat ze het even mochten laten bezinken. De dag erna belden we met elkaar: ‘Wij denken dat je dat kan’ zeiden ze. En dus zei ik ja.”

Wat was de moeilijkste periode van uw leven?
„Ik heb niet echt een moeilijke periode ervaren. Veel dierbaren van mij zijn er nog, gelukkig. Maar wat ik wel moeilijk vind, is het begeleiden van uitvaarten van kinderen en jonge mensen. Dat grijpt mij enorm aan. Dergelijke moeilijke ervaringen laten zien dat we moeten genieten van de kleine dingen in het leven. De uitspraak die ik vaak gebruik is: ‘verwacht geen lichtflitsen, maar zie de knipogen van God in het leven’. Als je die kunt zien, dan kun je gelukkig en tevreden zijn.”

Wat is uw dierbaarste herinnering?
Wellen is even stil en denkt diep na. „Dan is dat toch de priesterwijding geweest. Dat was na een zware periode van 6 jaar studie met volledige inzet van mijzelf. Ik werkte 40 uur en volgde daarnaast in de weekenden de opleiding in Noord-Brabant. Ik werd gewijd door bisschop Bernard Möller. Een prachtig moment.”